

Mener jeg saaledes, at Indtægten paa disse forskellige Love kan antages at blive ikke uvæsentlig højere end antaget, maaske baade 15 og 20 Millioner mere, efter hvad jeg gætter mig til — og andet end Gættteri kan det jo ikke være, ej heller fra Ministeriets Side, da Ministeriet hidtil har sagt, at det savnede Oplysninger til Bedømmelse af, hvor meget de paagældende Skattelove vilde give —, saa maa det paa den anden Side erkendes, at der, siden Skattelovene blev forelagt, er, hvilket jo ogsaa er anført af den ærede Ordfører for Venstre, blevet vedtaget saadanne Love her i Tinget — hvortil kommer, at man kan vente andre Love i lignende Retning —, som tilsammen vil koste Staten ikke saa ganske faa Millioner. Yderligere kommer dertil, at Lønningslovene, da de endelig blev vedtaget, eller naar de bliver endeligt vedtaget, vil blive vel nok 17—18 Millioner dyrere end antaget, da den højtærede Finansminister forelagde Lønningslovsforslaget. Til Dækningen af disse 17—18 Millioner behøver man dog formentligt ikke i denne Forbindelse at tage Hensyn, idet der, foranlediget af dette Forhold, dels er fremsat Forslag til Takstforhøjelser for Statsbanerne, Takstforhøjelser, som efter Forslaget vil give 15 Millioner, dels af Finansministeren er udtalt, at en Betingelse for at gaa med til Lønningsloven var, at Staten kom til at bære en forholdsvis mindre Del af Udgiften til Lærertilønnen, end man ellers havde tænkt. Men trods disse Forhold er der efter min Overbevisning ingen Tvivl om, at alene de Udgifter, man maa vente paa Dyrtidskontoen, vil blive saa store, at der virkelig kan og vil blive Brug for de 25 Millioner, og mit Parti kan derfor slutte sig til, at de bevilges. Formen, der er valgt, er ikke saa grumme forskellig fra den foreslaaede saakaldte Kvartalsskat; men i Forhold til det oprindelige Forslag har dog den foreslaaede Skat den Fordel, at den ikke forøger Formuebeskatningen, og dette maa jeg anse for i alt Fald at være en ikke helt uvæsentlig Fordel.

Foruden den omtalte Tillægsskat vil ogsaa den foreslaaede Afgift af og Told paa Motorkøretøjer og Lystbaade samt den forhøjede Afgift af Forestillinger m. m. faa Indflydelse paa indeværende Finansaar. Disse Forslag tager Sigte paa at beskatte Luksus og Fornøjelser, hvad der har mit Partis fulde Billigelse. Hvad angaar Afgiften af Forestillinger, beklager mit Parti, at Teaterforestillinger ikke stilles endnu bedre end efter Forslaget. Derimod

hilses mit Parti med Glæde, at Opvisninger i Gymnastik, Roning og Svømning ifølge de stillede Ændringsforslag ikke skal beskattes. Med Hensyn til Indførselstold af Motorkøretøjer og Lystfartøjer blev der af de to Venstrepartiets Ordførere ved Sagens første Behandling fremsat Betæneligheder mundende ud i, at man var bange for, at dette skulde virke som Beskyttelsestold. At der virkelig for Tiden kan være en saadan Frygt, er noksom Bevis for, at Doktriner for mange Politikere er betydningsfuldere end det praktiske Liv. Thi naar man betænker, at det — for at nævne et enkelt Eksempel — i disse Tider er muligt at købe en Dieselvogn i Tyskland for det halve af det Beløb, hvorfor den kan fremstilles her i Landet — og Dieselmoterindustrien skulde endda her i Landet staa meget højt —, saa forekommer det mig, at man ikke skal være altfor forfærdelig ængstelig for, om man ogsaa skulde slumpe til at give en lille bitte Smule Beskyttelse. Godt er det imidlertid, at de to ærede Ordførere har kunnet overvinde deres Betæneligheder, maaske ud fra det Synspunkt, at Beskyttelsen var endnu mindre, end de befrygtede. I alt Fald har de overvundet dem, og derover glæder vi os.

Med Hensyn til Udformningen af Lovforslagene vedrørende Afgift paa Motorkøretøjer og Lystfartøjer, saaledes som de vil komme til at se ud efter de af hele Udvalget med den højtærede Finansministers Billigelse stillede Ændringsforslag, tror jeg, at det kan siges, at i den nye Udformning vil det i stærkere Grad end efter det oprindelige Lovforslag blive en Afgift paa Luksus, og det kan vi jo fra vor Side kun hilse med Tilfredshed. I og for sig synes det mig, at det Ønske, som Venstre havde med Hensyn til Afgiften for Motorkøretøjers Vedkommende, i Teorien var særdeles udmærket, men jeg nærer, ligesom de andre Partier og den højtærede Finansminister, den Tro, at det i Praksis vil blive meget vanskeligt at regne med det uhyre Antal Vogne, som vi forhaabentlig eller antagelig i Løbet af Aarene vil faa. Jeg tror, det vil være næsten umuligt at hitte Rede i alle disse forskellige Tal, saaledes at jeg tror, at en Værdibeskatning, hvor det drejer sig om saa mange Genstande og saa mange uensartede Genstande, som der her er Tale om, vil være meget vanskelig gennemførlig i Praksis. Imidlertid prøves en saadan Ordning jo overfor Lystfartøjer, og jeg vil der gerne sige, at det altsaa i Principet